

عنوان مقاله:

الزمن السردی ودوره فی عملیه انتاج المضمون فی قصه «الخطوبه» القصیره لبهاء طاهر

محل انتشار:

مجله الجمعیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، دوره 14، شماره 49 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

جابر سوسونی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

مهدی مسبوق - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

فرامرز میرزایی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

خلاصه مقاله:

ان الزمن السردی قد اصبح مفتاحا لفهم الاعمال الادبیه الحدیثه والكشف عن دلالاتها وله دور فاعل فی عملیه تکوین مضمون القصه القصیره الحدیثه. فیدرس هذا البحث اشکال الزمن السردی فی قصه «الخطوبه» لبهاء طاهر فی ضوء نظریه جیرار جنیت وبلاعتماذ علی المنهج الوصفی التحلیلی، ویبین دورها فی عملیه معالجته وانتاج الفکره والمضمون. فیؤكد البحث عمق العلاقه بین اشکال الزمن السردی ووجهه نظر الکاتب فی التعبير عن واقعه ومشاعره، حیث یمکن تصنیف مراحل تطور المضمون فی هذه القصه الی ثلاثه محاور رئیسه: الحلم، والسلطه، وموت الحلم. وهو یعالج کل هذه المحاور بدقه وبعید النظر، فنری هندسه متکامله فی توظیف الزمن السردی فی اطار تکوین المضمون، علما بان الشکل والمضمون وجهان لعمله واحده. وتوزیع الادوار علی تقنیات الوقفه، والمشهد، والتواتر، وبراعه الکاتب فی التنقل بین الوقفه والمشهد فی النص، یمضی بالسرد الی الامام بکل سلاسه ویجعل المضمون ینمو ویطور. وتغلب علی النص تقنیات المشهد والوقفه الوصفیه ثم التواتر کما ان للاستشراف والتلخیص دورا بارزا فی عملیه تکوین المضمون فی القصه.

کلمات کلیدی:

الزمن السردی، انتاج المضمون، جیرار جنیت، بهاء طاهر، قصه الخطوبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386181>

